

mietwarlop

Production: Miet Warlop / IRENE WOOL

after all springville
disasters and amusement parks

CREDITS

Concept en regie: Miet Warlop

Performance: Hanako Hayakawa, Winston Reynolds/Emiel Vandenberghe, Alexandra Rosser/Margarida Ramalhete, Milan Schudel/Jacobine Tone Kofoed, Wietse Tanghe/Freek De Craecker, Jarne Van Loon

Kostuums: Sofie Durnez

Productieleider: Rossana Miele

Technisch directeur: Patrick Vanderhaegen

Techniek: Eva Dermul, Jurgen Techel, Bart Van Hoydonck

Productie: Miet Warlop / Irene Wool vzw

Coproductie: HAU Hebbel am Ufer – Berlin (DE), kc BUDA (BE), kc Vooruit (BE), PerPodium (BE), De Studio Antwerpen (BE), Internationales Sommerfestival Kampnagel (DE)

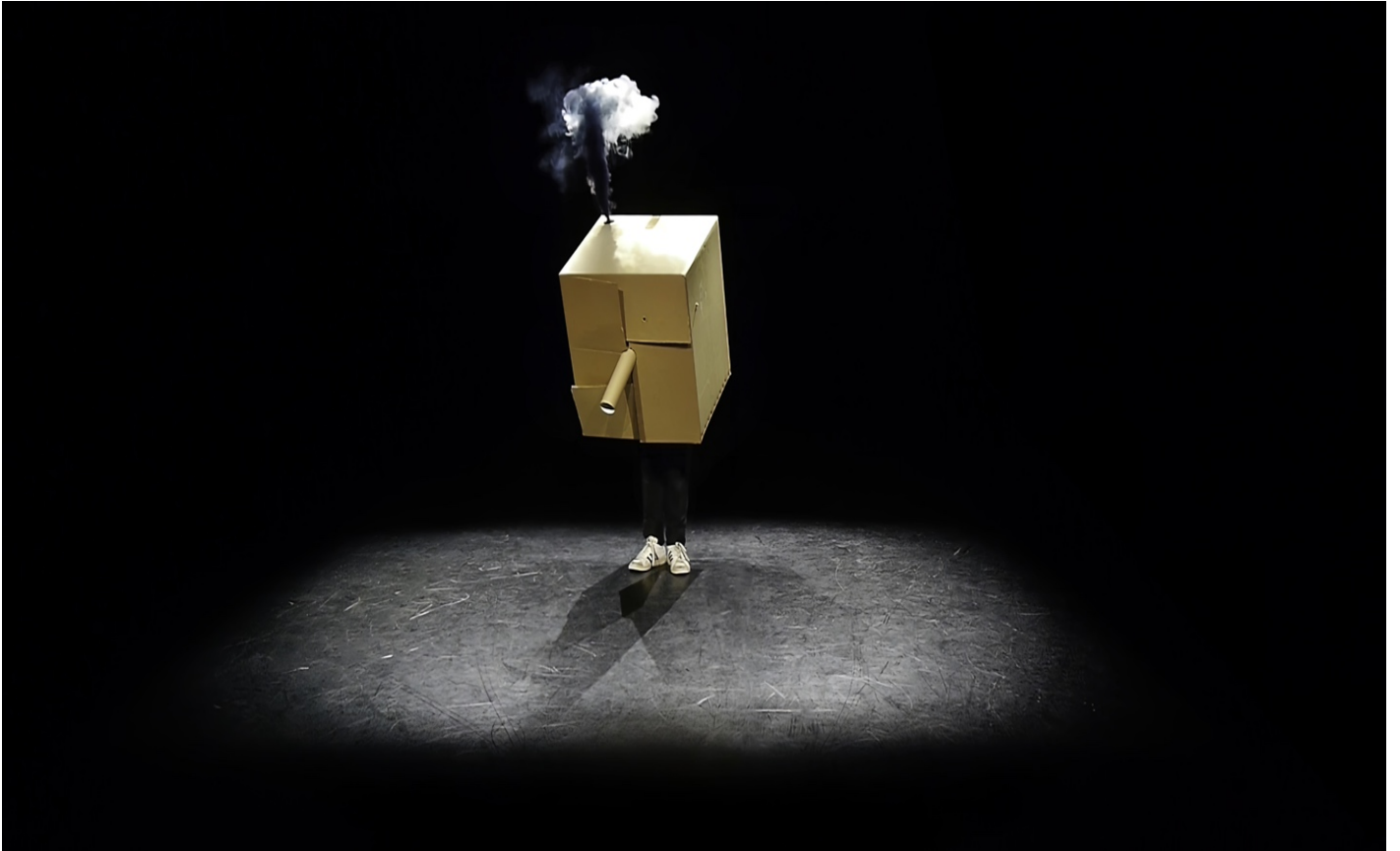
Met de steun van de taxshelter van de Belgische Federale Overheid, de Vlaamse Overheid, stad Gent (BE)

Met dank aan: kc CAMPO (BE), TAZ – Theater aan Zee & cc De Grote Post (BE), Amotec (BE), Bennert Vancottem

Contact & spreiding: Frans Brood Productions

duurtijd 45 min

after all springville

Op de scène staat een huis. Het stoot kleurige rookslierten uit en wat later een man in het groen met een vuilniszak in de hand, klaar om buiten gezet te worden. Het huis is een springplank, een trampoline voor de verbeelding. Zijn wij klaar voor de sprong in het ongewisse? Worden we getuige van een surrealistisch spektakel of krijgen we de onderliggende realiteit (eindelijk!) te zien zoals ze is, open en bloot, kwetsbaar en blind kwetsend? Het huis is als een lichaam. Door de openingen slikt het bezoekers op en spuwt ze weer uit. Rond het huis cirkelen vreemde wezens, half mens, half ding. Vanuit menselijk oogpunt zijn ze niet helemaal ontwikkeld. Armen ontbreken. Ze zien nauwelijks wat. In al hun onbeholpenheid geven ze zich totaal. Hier en nu. Ze snuffelen rond, verleiden, schreeuwen om genegenheid. De karakters kunnen alleen maar zijn wie of wat ze zijn. De tafel wil niet liever dan aantrekkelijk zijn om rijkelijk gedekt te worden. De elektriciteitskast staat op springen. Voor het oog van een camera op wieltjes vormt zich heel even een groep. *Smile!* Alleen de toeschouwers bewaren het overzicht. Voor hun ogen voltrekt zich het ene na het andere individuele drama, onafwendbaar als de knallen tijdens een vuurwerk of een *shoot out*. Tot het huis en het landschap de scène opnieuw inpalmen. Alles gaat gewoon door.

In het atelier en de verbeeldingswereld van Miet Warlop is alles voortdurend in beweging. Onderdelen vloeien samen in één grote, wervelende transformatie. Karakters en beelden uit de ene voorstelling duiken op in de andere. Soms gaan ze een eigen leven leiden. Zo wandelde de tafel uit *Springville* – wit gesteven tafelkleed, elegante vrouwenbenen in zwarte panty en pumps – een galerie binnen en werd een op zichzelf functionerende installatie. Twaalf jaar na de première neemt Warlop de voorstelling opnieuw op als een herinnering die herbeleefd moet worden of een eigen song die ze met een nieuwe groep performers wil coveren. Ze is er klaar voor. De tijd is er klaar voor. Heel wat vragen blijven. Hoeveel plaats neem je in, lichamelijk en geestelijk? Welk effect sorteren je gebaren? Hoe verhouden we ons tot elkaar? Hoe elkaar verdragen in een beperkte ruimte? Hoe een gemeenschap vormen wanneer we elkaar niet of nauwelijks zien? Altijd ontsnapt er wat. Het zou tragisch zijn als het niet zo grappig was. Miet Warlop paart de totale ontredde na een natuurramp aan de opluchting van een tekenfilm of slapstick.

Soms wil je het jaren later opnieuw zeggen. Omdat de vragen niet zijn opgelost. Omdat je in tussentijd ouder bent geworden en andere dingen hebt gemaakt en meegemaakt. Omdat het beter en preciezer kan, met meer ademruimte en minder afval. Omdat het best nog een keer gezien mag worden. Of gewoon: voor het hernieuwde spelplezier.

BIO

Miet Warlop (°1978) is afkomstig uit Torhout (BE), woont en werkt in Gent en Brussel en is meester in de Beeldende Kunst (KASK, Gent). Voor haar afstudeerproject ***Huilend Hert, Aangeschoten Wild***, een bewoonde installatie bestaande uit zes tableaux vivants en een kruipend subject, ontving ze de Franciscus Pycke Award en de publieksprijs TAZ 2004.

Meerdere andere performances, acties en projecten volgden. In 2005 ging haar project ***SPORTBAND / Afgetrainde Klanken***, een veertig minuten durende performance, waarin twintig mensen tegen de klok doorheen muziek en sport werken, in première. In het kader van Lovepangs (Vooruit, 2005) ontwikkelde ze de een-op-een performance ***Koester de Kersen***. Van januari 2006 tot november 2007 was Warlop een van de zes kunstenaars bij DE BANK (CAMPO, Gent); daar werkte ze aan een reeks 'Propositions', genaamd ***Grote Hoop / Berg***. Tussendoor was ze ook verantwoordelijk voor de scenografie van voorstellingen van Pieter Genard, Raven Ruëll, DitoDito-Jef Lambrecht, KVS (Brussel), kc Vooruit (Gent) en Les Ballets C de la B (Gent).

Tijdens de Europese tournee van 'Propositions' realiseerde ze ***Springville***, een vijftig minuten durende actie vol chaos, verwachtingen en verrassingen, waarbij scenografie, kostuums, props en karakters nauw met elkaar verbonden waren. De voorstelling ging in mei 2009 in première bij kc BUDA (Kortrijk).

De daaropvolgende drie jaar verbleef Miet Warlop in Berlijn, waar ze zich toeleegde op haar beeldend werk en een nieuwe voorstelling, ***Mystery Magnet***, die tijdens het Kunstenfestivaldesarts in mei 2012 in première ging. *Mystery Magnet* won de Stückemarkt Theatertreffen Prize tijdens de Berliner Festspiele, voor haar vernieuwende vorm van theater. *Mystery Magnet* speelde ondertussen meer dan honderd keer over de hele wereld en werd genomineerd voor Theatertreffen Berlijn voor het vernieuwende karakter van het maken van stage-arts. *Mystery Magnet* is nog steeds te zien in Europa en daarbuiten.

In de loop van 2012-2013 ontwikkelde Miet Warlop meerdere presentaties van haar ***Nervous Pictures*** en performances/interventies, in het kader van projecten en allerhande uitnodigingen, zowel binnen de beeldende kunst als het podiumkunstenveld, zoals Baltic Triennial (Vilnius), Hebbel am Ufer (Berlin), Lisson Gallery (London), Southard Reid Gallery (London). In november 2012, binnen de periode van vier jaar als artist-in-residence bij de Beursschouwburg (Brussel), brengt ze als seizoensopener ***Alligator Project***: een weekend van diverse media en performances van verscheidene artiesten en muzikanten waaronder Reggie Watts en Michael Portnoy, een project curated by Miet Warlop.

In 2014 startte Miet Warlop haar eigen productiestructuur op: **Miet Warlop / Irene Wool**. In oktober 2014 gaat de eerste productie van Irene Wool ***Dragging the Bone*** in première in de Beursschouwburg (Brussel). *Dragging the Bone* is een solo performance in een sculpturale wereld.

In 2015 opent Miet Warlop de festiviteiten voor het vijftigjarig bestaan van de Beursschouwburg (Brussel) met ***Rocket*** dat gelanceerd wordt naar het grid. Daarnaast nodigt Art Gallery Barbican (London) haar uit om een performance te brengen als deel van het project ***Station to Station***, gepresenteerd door Doug Aitken.

Terwijl haar solo *Dragging the Bone* op tournee gaat en de honderdste show van *Mystery Magnet* in Gent, Porto en Bordeaux gevierd wordt, eindigt ze het jaar met de opening van haar eerste solotentoonstelling in KIOSK Gallery (Gent), ***Crumbling Down the Circle of my Iconoclasm***.

In 2016 gaat een nieuwe grote zaalvoorstelling in première – ***Fruits of Labor***, een deep night choreographical concert performance, die als pijnstiller voor de wereld wordt aangereikt. *Fruits of Labor* gaat in première op het Kunstenfestivaldesarts (Brussel) in mei 2016 en wordt tot op heden nog steeds over de hele wereld getoond.

Naast haar voorstellingen in de podiumkunsten-sector, presenteert Miet Warlop steeds meer performances, interventies en live installaties binnen de beeldende kunst. ***Nervous Pictures*** werd in 2017 o.a. geprogrammeerd in KW Institute for Contemporary Art (Berlijn), Palais de Tokyo (Parijs), Performatik (Brussel).

In 2017 opent Miet Warlop in Vooruit (Gent) met de monumentale installatie ***Amusement Park***. Tevens wordt ze uitgenodigd door BOZAR (Brussel) in het kader van de retrospectieve tentoonstelling van Yves Klein. Ze presenteert er ***HORSE a man, a woman, a desire for adventure*** en *Mystery Magnet*. Tijdens het slotevent van de Paul Bury tentoonstelling wordt haar beeldende interventie ***The Board*** gepresenteerd.

Festival Actoral. 17 (Marseille) nodigt Miet Warlop uit voor "L'Objet des Mots", wat resulteert in een nieuw project ***Ghost Writer and the Broken Hand Break*** - een productie die in september 2018 in NTGent (Gent) in première gaat. Warlop werkte hiervoor samen met auteur en curator Raimundas Malasauskas en muzikant Pieter De Meester.

Begin 2018 maakt Miet Warlop ***Big Bears Cry Too***, een solovoorstelling met Wietse Tanghe. Deze show voor alle leeftijden ging in april 2018 in première in het hetpaleis (Antwerpen).

Beide voorstellingen zijn sindsdien op tournee met groot succes. Samen met *Fruits of Labor* en *Mystery Magnet* werden in 2019 maar liefst vijftientig voorstellingen gespeeld in binnen- en buitenland: Zwitserland, Frankrijk, Duitsland, Hongarije, Noorwegen, Oostenrijk, Nederland, Italië, Letland, Polen, Groot-Brittannië, Spanje, Singapore en Canada.

In 2020 start Miet Warlop/Irene Wool een samenwerking met **Frans Brood Productions** en door de krachten te bundelen stonden heel wat voorstellingen geprogrammeerd, zowel nationaal als internationaal. Sinds de uitbraak van Covid-19

konden echter slechts enkele van de geplande voorstellingen gespeeld worden; de overige data zijn verplaatst naar 2021 en 2022.

Tijdens de verplichte lockdown besliste Miet Warlop/Irene Wool om een online platform te ontwikkelen onder de naam ***Slamming Doors***. Een online sitcom dat fungeert als een plezierplatform voor de artiest, samenwerkingen, open gesprekken... Er is een reeks afleveringen gemaakt dat ingaat tegen het aloude niche-denken rond kunstenaar zijn en kunstbeleving. Bedoeling is om gaandeweg aan populariteit te winnen en het momentum van de zaalvoorstelling te overstijgen. Dit online platform zal vervolgens doorgroeien naar een levendige databank met zowel archiefmateriaal als een inkijk in de dagelijkse artistieke keuken van Warlop.

Miet Warlop herneemt in het najaar 2021 het twaalf jaar oude stuk *Springville* onder de nieuwe titel ***After All Springville***. Warlop herdenkt haar gelouwerde stuk in een nieuwe tijd en positioneert het werk opnieuw in haar oeuvre. De herneming mixt een bestaande show (*Springville*) en een installatie (*Amusement Park*) tot een nieuw geheel en gaat in première op het vijftienjarig bestaan van kc BUDA in september 2021.

Miet Warlop/Irene Wool werkt momenteel aan de voorstelling ***Histoire(s) du Théâtre IV : One Song*** (NtGent, 2022).

De artiest ontwikkelt ook de nieuwe productie ***Delirium***, in samenwerking met Kunstenfestivaldesarts en Kaaitheater. *Delirium* gaat in première in voorjaar 2024.

PERS OVER AFTER ALL SPRINGVILLE

Miet Warlop zet in *After All Springville* de deur naar een wonderlijk universum open. Fris, energiek en ontwapenend theater.

De Morgen 2021

Warlop toont ons de poëzie van de anomalie, de kracht en kwetsbaarheid van datgene wat afwijkt van de norm.

De Morgen 2021

After All Springville is een frisse, energieke voorstelling waarin alles en iedereen voortdurend van vorm verandert. Niets blijft ooit hetzelfde, zelfs het mysterieuze huisje niet. Warlop waagt zich met veel succes aan een delicate evenwichtsoefening tussen fijnzinnige slapstick en indringende tragiek. Haar theater is speels en zit vol grapjes, maar au fond onderzoekt ze de essentie van humaniteit. En wat zo straf is: meer dan een paar kartonnen dozen en een handvol begaafde performers lijkt ze daar niet voor nodig te hebben.

De Morgen 2021

Miet Warlop ontpopt zich als een springlevende homo ludens die eigen werelden creëert zonder vastliggende natuurwetten en logische verbanden.

De Theaterkrant 2021

After all Springville / Disasters and Amusement Park behoort met stip tot een van de sterkste visuele voorstellingen van dit seizoen

Concertnews 2021

De Morgen – 14 mei 2009

Miet Warlop ontketent rampen in 'Springville' Van kleine en grote disasterkes

Door Liv Laveyne

Springville: het klinkt als een liefelijk lentoord maar bij theatermaakster Miet Warlop (31) is niets wat het lijkt. 'Er zijn vijf personages vertolkt door zes acteurs: iemand speelt een tafel en ik ben een doos.' In haar nieuwste performance giet Warlop haar fascinatie voor objecten en slapstick in diverse rampscenario's.

Dit weekend waait er weer een frisse wind doorheen Kortrijk tijdens de zevende editie van het Freshfestival, waar diverse creaties gemaakt onder de vleugels van kunstencentrum Buda worden getoond. Maar voor Miet Warlop dreigt er enkele dagen tevoren even storm. "Mijn huis wil gelijk niet openvallen", laat ze ons weten. Tussen droom en daad staan wetten in de weg en praktische bezwaren – zo schreef Elsschot al – maar die bevinding heeft Warlop nog nooit tegengehouden.

Sinds het voltooien van de 3D-opleiding van de Academie in Gent volgt ze koppig haar eigen creatieve weg. De theaterinstallatie Huilend hert, aangeschoten wild, met onder andere een huilende vrouw bedolven onder zakdoekjes, getuigde van een sterke beeldsthetiek en -dramatiek en was meteen goed voor winst op Theater aan Zee in 2004. In de fysieke performance Sportband/Afgetrainde klanken beulde ze haar acteurs/muzikanten af. Tijdens het tweejarige residentieproject De Bank bij het Gentse theater Victoria maakte ze onder de titel Berg/Hoop: Propositions een reeks intrigerende objectperformances. Stoelpoten met broeken werden benen, leuningen armen, terrasstoelen kwamen tot leven en gingen op kroegentocht. Met veel zin voor humor en poëzie maakte Warlop voorwerpen tot mensen. In haar nieuwste voorstelling is het tijd voor de omgekeerde beweging.

'Morning glory'

Met Springville laat Warlop voor het eerst sinds lang weer mensen toe in haar werk. Al is dat dan om van die acteurs weer objecten te maken. "Ik wou aanvankelijk een solo maken waarbij ik transformeer van het ene personage in het andere. Maar ik besepte al gauw dat mijn werk nood had aan zuurstof, de input van andere mensen. Ik wou mezelf niet verstikken in allenigheid." Voor het eerst deed Warlop ditmaal ook een beroep op iemand om samen met haar het verhaal te schrijven. "Filmmaker Nicolas Provost werkte mee aan het scenario en leerde me het belang van montage en timing."

In Springville stelt Warlop haar objecten/acteurs bloot aan kleine en grote rampen. Van het omvallen van een kartonnen doos tot een vloedgolf. Ze toont op de planken wat een orkaan doet in de natuur: met vernietiging blaast ze nieuw leven in en legt een

nieuwe logica over de omgeving. "Personages en objecten gaan in Springville ten onder, maar ik laat het niet zien als iets negatiefs, ik wil de schoonheid er ook van tonen. Om aan het slot een soort totaalruptuur te hebben, een einde van de wereldgevoel maar dan niet als een donkere apocalyps maar wel als een soort nieuwe morning glory. Zoals de zon ondergaat om elke ochtend opnieuw op te komen."

Ondergangsscenario's: Warlop doet niet aan doemdenken, integendeel, er mag gelachen worden. Niet voor niets vormden de films van Buster Keaton, Jacques Tati en Charlie Chaplin een grote inspiratiebron. "Ik hou van de slapstick en het plezier en de ontroering die soms in de mislukking schuilgaan. Kennelijk vinden we dat als mensen ook grappig: om iemand steeds weer te zien falen, te zien vallen en opstaan en weer vallen en al het gestuntel daartussen. Zo is er One Week, waarin Buster Keaton als huwelijkscadeau een huis krijgt dat hij moet ineen knutselen, maar daarbij steeds weer geconfronteerd wordt met onverwachte moeilijkheden, gaande van een storm tot een treinaanrijding."

Lege doos

Dat Warlop in Springville zelf de rol van kartonnen doos speelt, is geen toeval. "Een doos is niks, ze is alleen wat er op dat moment in zit. Ik kan me daarmee vereenzelvigen. Ik wil geen slaaf zijn van één concept, ik denk in beelden en vormen, pas daarna krijgen die hun invulling", zegt Warlop. "Meer nog dan een fascinatie is het een ware affectie voor objecten die ik voel. Voorwerpen kan ik nooit als louter en alleen functioneel zien, ik zoek er meteen emotie achter. Hoe je zo'n object leven kunt inblazen en weer doodmaken en je daarbij ook zelf aan risico's blootstelt. Bijvoorbeeld, zoals in Berg/Hoop op een stapel van tien emmers klimmen."

Is het de fantasie van het kind dat in de kurkentrekker een mannetje met gespreide armpjes ziet? "Ik heb altijd het gevoel gehad dat er iets is in de wereld, iets wat ik niet weet, in tegenstelling tot anderen. En ik ben blij dat ik het nog altijd niet weet. Ik probeer mezelf zo naïef mogelijk te houden. Niet wereldvreemd want ook naïviteit vraagt om een bewustzijn van wat rond je gebeurt – zij het op een ander niveau. Maar ik wil wel die kinderlijke verwondering behouden."

Springville op 14 en 15 mei in kc Buda, Kortrijk. Freshfestival van 14 tot en met 16 mei.
www.budakortrijk.be.

© De Persgroep Publishing

Warlops Wonderland

In dit wonderland is niets wat het lijkt. Alles heeft er een hart en ziel, ook objecten zoals een tafel of een vuilniszak. Op de scène staat een kartonhuis dat door vreemdsoortige wezens bewoond wordt. Zoals een reus die zijn hoofd en armen verliest en uiteindelijk onverstoord verder wandelt als hoofd- en armloos lichaam. Of een kartondoos op beentjes, vertolkt door Miet Warlop zelf.

Als rammelende kartondoos (Warlop zeult een heus theekransje mee in haar dozenlichaam) verkent Warlop de bizarre omgeving rond het huis: gracieuze tafels op pumps, elektriciteitskasten die sterven van liefde, huizen die imploderen onder druk van interne intriges en emoties, ...

Springville is een bont amalgaam van spitante scènebeelden die tegelijk esthetisch, grappig en ontroerend zijn. Het ene scènebeeld ontstaat schijnbaar toevallig uit het andere. Uiteindelijk blijken de beelden - in alle stilte - een explosief verhaal te vertellen over de werkelijkheid die constant groeit en vervalst.

In *Springville* zet Warlop een inventieve stap door rakende tableaux vivants - die kenmerkend zijn voor haar taal - te combineren met slapstick à la Buster Keaton. Het levert spitsvondig theater op dat de wereld een indringende én ludiek uitvergrotende spiegel voorhoudt.

Els Van Steenberghe

PERS OVER MIET WARLOP

“Ghost Writer and the Broken Hand Break is een wervelende, ijzingwekkend beheerste performance” ****

De Volkskrant

“Fruits of Labor jump op de beat van Miet Warlops hartslag en is een poppy, sprankelend cadeau aan een wereld waar elke vorm van sprankeling aan banden dreigt gelegd te worden.” ****

Focus Knack

“Met haar liefde voor het object schept ze in Springville een surrealistisch universum dat intrigeert, charmeert en zelfs regelmatig de lachspieren masseert. Of hoe uit de verbazing voor een gewone kartonnen doos iets ongewoon boeiends kan groeien.”

De Morgen

“De voorstelling toont de schoonheid en de humor van de totale destructie. (...) Mystery Magnet is een juweeltje. (...) Mystery magnet toont de consequentie van bepaalde keuzes, maar wordt nergens rigide en dat is precies Warlops kracht. Steeds opnieuw breekt ze het bestaande beeld. “ *****

De Theaterkrant

CONTACT

Frans Brood Productions
info@fransbrood.com
www.fransbrood.com
+32 9 234 12 12

Christel Simons
christel@mietwarlop.com
www.mietwarlop.com
+32 479 95 34 64